

't Is slechts zaak te zorgen, dat de vondsten voor Limburg bewaard blijven.

't Stemt ons daarom tot oprechte vreugde te kunnen constateeren, dat men in Maastricht dien weg wil opgaan.

In den loop van ettelijke maanden is 't Maastrichter natuurhistorisch museum in 't bezit gekomen van menig waardevol krijtfossiel.

Waardevolle aanwinsten zijn zonder twijfel de drie *Chelonia's*, welke, zoo pas geleden, van uit 'n groeve in de buurt van St. Pieter verhuisden naar de Looiersgracht.

't Maastrichter Gemeentebestuur en een paar particulieren stelden daartoe de beestjes in de gelegenheid.

Immers, zij zorgden voor de gelden, welke noodig waren om zich van uit de duistere mergelgroeve, waarin ze, ja hoeveel duizenden jaren! gehuisd hadden, voor immer te begeven naar de luchtige, hel verlichte geologische museumzaal.

Mogen zij daar vaak bezoek ontvangen van menschen, die zich voor hun lot interesseeren!

Zij verdienen zulks zeer zeker.

Voor al de twee van 't drietal, welke twee zich in één en 'tzelfde mergelblok bevinden.

Doch daarover later.

Immers, we stellen ons voor, ze binnenkort lang en breed in 't Maandblad te beschrijven.

Voor ditmaal eindigen wij met den wensch, dat het goede voorbeeld door 't Maastrichter Gemeentebestuur en de paar particulieren gegeven, navolging moge vinden bij onze „kapitaalkrachtige" leden, van wie wij verwachten dat ze ons, zoo nu en dan, door finantieelen steun in de gelegenheid zullen stellen om, op onbekrompen wijze, het Natuurhistorisch Museum uit te breiden.

JOS. CREMERS.

Maaskanalisatie.

In 't verslag der laatste Wintervergadering, gehouden te Maastricht, vergaten we te vermelden, dat Dr. Romijn bij deze gelegenheid pleitte voor 'n onderzoek van 't Maaswater, met 't oog op de Maaskanalisatie.

De Voorzitter heeft intusschen de wenken van Dr. Romijn ter harte genomen en bereids stappen gedaan, om zoo'n onderzoek te doen plaats hebben.

Waarom niet?!

De meeste leden hebben wel 'ns gehoord van „Natura docet", 't natuurhistorisch museum te Denekamp.

Gansch klein door meester Bernink begonnen, heeft 't zich, onder diens kundige leiding, in den loop van ettelijke jaren, reusachtig uitgebreid en heeft 't, tot ver over de grenzen, vermaardheid gekregen.

Uit 'n brief van den heer Bernink verneem ik zoo juist, dat „Natura docet" in 1917 door 2038 personen werd bezocht, aan ontvangsten totaal 925 gulden mocht boeken.

Kijk, wat is Denekamp ons Maastricht verre vooruit!

Maar zouden we, met vereende krachten, ook te Maastricht niet 'n museum kunnen creëren, 't

welk 'n bezoek van 'n paar duizenden ieder jaar waard is?

Waarom niet?!....

J. C.

'n Verzoek.

Mochten er leden zijn, die ons welk insect of welk reptiel óók levend willen toezenden, dan houden we ons daarvoor bij hen warm aanbevolen.

Ze behoeven zich heelemaal niet ongerust te maken, dat de beestjes door ons gemaltraitéerd zouden worden.

In aquarium, terrarium en insectarium krijgen ze 'n goed tehuis.

Waar de voedselvoorziening van dergelijke gasten niet valt onder de distributiewetten, zullen ze, naast 'n goeie verpleging, volop te eten krijgen.

Wij willen in 't Museum, behalve „mummies", óók levende dieren ten toon stellen.

Alléén en uitsluitend tot leering van de bezoekers, die aldus gelegenheid zullen hebben, om 't wonderleven van zooveel dieren in al z'n stadiën van nabij te aanschouwen.

Graag zien we vooral tegemoet: de toezending van rupsen, kevers, salamanders, hagedissen, hazelwormen en padden.

Ook waterslakken zullen welkom zijn.

Maastricht.

JOS. CREMERS.

Aanwinsten voor het Museum.

Krijtfossielen uit de buurt van Meerssen — (nog niet gedetermineerd) — van de Nederl. Maatschappij tot exploitatie van mergel- en kalksteengroeven.

Idem uit de buurt van St. Pieter, van Jos. Cremers.

Een fossiele zee egel, van den heer Cl. Goffin, Maastricht.

Drie *Chelonia's* uit 'n groeve nabij St. Pieter, (aangekocht).

Een wilde duif, van den heer Arn. Breviers, Krekelberg-Schinnen.

Vier levende Roodbuiksalamanders uit 'n beekje te Bunde; van Rector P. Brouns.

Eene watervleermuis, eene Franjestaartvleermuis, eene Snorvleermuis — welke diertjes nog niet in 't Museum vertegenwoordigd waren — uit den Koelenboschberg te Bemelen, van Jos. Cremers.

Een sperwer, van den heer P. Cremers, Oudenhof, Hoensbroek.

Een stuk half versteend hout met pyriet, uit de bruinkolenontginning Welschen heuvel, van Pater Ferdinand Eussen te Urmond.

De heer Schaepkens van Riemst stond aan 't Museum in bruikleen af:

Epreuve d'une carte géologique d'une partie de l'arrondissement de Maastricht, Duché de Limbourg hollandais, par H. Labry.

Nieuwe leden.

Nieuwe leden: De Eerw. Heeren J. Bemelmans, leeraar, Rolduc; J. Oberjé, kapelaan, Waubach; Ferdinand Eussen, Pater-Conventueel, Urmond; Mevrouw E. Pagnier-Herboth, Alex. Battalaan 71, Maastricht en de heeren W. L. Varrossieu J.z., Antonie Duijkstraat 58, den Haag; R. de Wal, Landmeter v. h. Kadaster, Alex. Battalaan, Maastricht.